

Profeten Malaki.

1 Kapitlet.

Guds godhet. Israels otacksamhet.

En profetia, ett Herrens ord till Israel genom Malaki.

2. Jag har älskat eder, säger Herren; och I sägen: »Hvaruti har du älskat oss?» Var icke Esau Jakobs broder? säger Herren; likväl älskade jag Jakob; 1 Mos. 25: 25. Es. 43: 4.

3. men jag hatade Esau, och gjorde hans berg till en ödenmark, och hans besittning till en boning för öknens schakaler. Jer. 49: 17. Ob. v. 18. Rom. 9: 13.

4. Om Edom säger: »Vi äro förstörde, men vi vilja åter uppbygga det ödelagda», så svarar Herren Zebaot: De må bygga upp, men jag skall rifva ned; och man skall kalla dem ett ogudaktighetens land och ett folk, på hvilket Herren vredgas evinnerligen.

5. Och edra ögon skola se det, och I skolen säga: Herren är stor öfver Israels land.

6. En son skall hedra sin fader och en tjänare sin herre. Och om jag är Fader, hvar är min heder, och om jag är Herre, hvar är fruktan för mig? säger Herren Zebaot till eder, I präster, som förakten mitt namn. Och I frågen: Hvarmed hafva vi föraktat ditt namn? 2 Mos. 20: 12.

7. I frambären på mitt altare oren spis, och så frågen I: Hvarmed hafva vi ohelgat dig? Jo, därigenom att I sägen: Herrens bord är ringa att akta.

8. Och när I frambären det blindt är till att offras, så räkuas det ej för ondt; och när I frambären det lytt är eller svagt, så räknas det ej för ondt. Bjud ett sådant åt din ståthållare! Månne han blifver nöjd med dig, eller varder han dig bevågen? säger Herren Zebaot. 3 Mos. 22: 20. 5 Mos. 15: 21.

9. Så bedjen nu till Gud, att han

ville vara oss nådig! Genom eder hand har sådant skett. Månne han skall varda eder bevågen? säger Herren Zebaot.

10. O att ock ibland eder någon vore, som ville stänga dörrarna, så att I icke fingen upptända någon eld på mitt altare förgäfves! Jag hafver intet behag till eder, säger Herren Zebaot, och offergäfva behagar mig icke af eder hand.

Es. 1: 11. Jer. 6: 20. Am. 5: 21.

11. Ty ifrån solens uppgång och intill dess nedgång skall mitt namn vara stort ibland folken, och på hvarje rum skola rökoffer frambäras åt mitt namn och rena offergäfvor; ty stort skall mitt namn vara ibland folken, säger Herren Zebaot.

12. Men I ohelgen det därmed att I sägen: Herrens bord är orent, och den spis, som lägges därpå, är ringa att akta.

13. Och I sägen: »si, hvilken möda!» och I hånen det, säger Herren Zebaot, och I frambären hvad röfvadt och lytt och svagt är och frambären sådant till offergäfva. Skall jag hafva behag till sådant ifrån eder hand? säger Herren.

14. Och förbannad vare den bedragare, som hafver ett djur af hankön i sin hjord, och som, sedan han har gjort ett löfte, offerar ett skadat djur åt Herren! ty en stor Konung är jag, säger Herren Zebaot, och mitt namn är fruktadt ibland folken.

2 Kapitlet.

Präster och folk otrogne. Rätt äktenskap

Och nu till eder detta bud, I präster!

2. Om I icke hören och om I icke läggen det på hjärtat, så att I gifven mitt namn äran, säger Herren Zebaot, så skall jag sända förbannelse öfver eder och förbanna edra välsignelser. Också utsäger jag nu denna

förbannelse, emedan I icke lägen det på hjärtat: ^{3 Mos. 26: 24 f. 5 Mos. 28: 13 f.}

3. Si, jag skall fördärfva säden för eder och kasta gorret eder i ansiktet, gorret af edra högtidsoffer, och detta skall taga eder med sig;

4. och I skolen förnimma, att jag har sändt till eder detta budet, att det skulle vara mitt förbund med Levi, säger Herren Zebaot.

^{4 Mos. 1: 49. 25: 12.}

5. Mitt förbund med honom var lif och frid, och dessa gaf jag åt honom, att han skulle frukta mig, och han fruktade mig och bäfvade för mitt namn.

6. Sannings lag var i hans mun, och orätt vardt icke funnen på hans läppar; i frid och i redlighet vandrade han med mig, och han omvände många ifrån synd.

7. Ty prästens läppar skola bevara läran, att man må fråga lagen af hans mun, emedan han är ett Herren Zebaots sändebud.

^{Hes. 7: 26. 22: 26. Hagg. 1: 13. 2 Kor. 5: 20.}

8. Men I, I hafven afvikit ifrån vägen, I hafven kommit många att fela emot lagen, I hafven fördärfvat Levis förbund, säger Herren Zebaot.

9. Också skall jag göra eder föraktade och ringa för allt folket, emedan I icke iakttagen mina vägar men gören afseende på person i lagen.

^{1 Sam. 2: 30.}

10. Hafva vi icke alle en fader? Har icke en Gud skapat oss? Hvi handla vi då trolöst, den ene mot den andre, så att vi ohelga våra fäders förbund? ^{Matt. 23: 9. Ef. 3: 15. 4: 5, 6.}

11. Trolöst har Juda handlat, och styggelse är bedrifven i Juda och i Jerusalem; ty Juda har ohelgat Herrens helgedom, hvilken han älskar, och har tagit till äkta en främmande guds dotter.

^{Esr. 9: 12. 10: 2. Neh. 13: 23.}

12. Herren utrote för den man, som sådant gör, utur Jakobs hyddor både vakande och svarande och hvar och en som frambär offergåfvor till Herren Zebaot!

13. Och detta gören I för det andra: I öfverhöljen Herrens altare med tårar, med gråt och suckan, så att han

icke mer kan se till offergåfvan eller med välbehag mottaga den ur eder hand,

14. och så frågen I: »hvarföre?» Jo, emedan Herren är ett vittne emellan dig och din ungdoms hustru, mot hvilken du har varit trolös, ehuru hon är din inaka och ditt förbunds hustru.

15. »Men gjorde icke en* på samma sätt och fick dock behålla andan?» Hvad gjorde då denne ene? Jo, han sökte Guds säd.** Tagen därför I vara på eder anda, och ingen vare trolös mot sin ungdoms hustru!

^{Es. 51: 2. Hes. 33: 24.}

16. Ty jag hatar äktenskapsskillnad, säger Herren, Israels Gud, och att man våldför sig på sin klädnad, säger Herren Zebaot, men tagen I vara på eder anda och varen icke trolöse!

^{Matt. 19: 3—9.}

17. I trötten Herren med edert tal, och så sägen I: hvarmed trötta vi honom? Jo, därmed att I sägen: hvar och en som gör ondt, han är god i Herrens ögon, och till sådana hafver han behag; eller: hvar är domens Gud?

3 Kapitlet.

Färelöparen. Messias. Bättringens nödvändighet.

Si, jag skall sända min ängel, och han skall bereda väg för mig, och snart skall han komma till sitt tempel, den Herre, som I söken; och förbundets ängel, som I begären, si, han kommer, säger Herren Zebaot ^{Es. 40: 3. Matt. 11: 10. Märk. 1: 2. Luk. 1: 76. 7: 27.}

2. Och hvem kan uthärda hans tillkommelses dag, och hvem kan bestå då han låter sig se? Ty han skall vara såsom en smältares eld och såsom en vaskares såpa.

3. Och han skall sitta och smälta och rena silfret, och han skall rena Levis söner och luttra dem likasom guldets och silfrets, och de skola så frambära åt Herren offergåfvor i rättfärdighet.

^{Ps. 51: 21.}

4. Och Judas och Jerusalems offergåfvor skola vara behagliga för Herren likasom i forna dagar och i de förra åren.

* D. ä. Abraham. — ** 1 Mos. 15: 4.

5. Och jag skall komma till eder till dom och snarligen uppträda såsom vittne emot svartkonstnärer, äktenskapsbrytare och menedare, och emot dem som nedtrycka dagakarlens lön, änkan och den faderlöse, och som kränka främlingens rätt och icke frukta mig, säger Herren Zebaot;

2 Mos. 20: 7. 22: 22. 5 Mos. 24: 17. Am. 2: 6.

6. ty jag är Herren, jag förändras icke. Också hafven I, Jakobs barn, icke blifvit tillintetgjorde.

1 Sam. 15: 29. Ps. 33: 17. Es. 25: 1. 46: 10.

7. Allt ifrån edra fäders dagar hafven I afvikit ifrån mina stadgar och icke hållit dem. Vänden om till mig, så vill jag vända om till eder! säger Herren Zebaot. Men I sägen: hvaruti skola vi omvända oss? Sak. 1: 3.

8. Bör väl en människa bedraga Gud såsom I bedragen mig? Och så frågen I: hvaruti hafva vi bedragit dig? Jo, i tionden och i skatten till helgedomen.

9. Med förbannelsen hafven I ock blifvit förbannade,* emedan I så hafven bedragit mig allesamman.

10. Bringen tionden fullständig till förrådshuset, att spis må finnas i mitt hus, och försöken mig härmed, säger Herren Zebaot, om jag icke upplåter för eder himmelens fönster och utgjuter öfver eder himmelens välsignelse mer än nog

11. och näpser gnagaren för eder, att han icke skall fördärfva för eder frukten på marken, och att vinträdet icke skall för eder slå fel på fältet, säger Herren Zebaot.

12. Och alla folk skola prisa eder lyckliga, ty ett kosteligt land skolen I vara, säger Herren Zebaot.

13. Edert tal förtryter mig, säger Herren; och I sägen: hvad hafva vi då talat oss emellan emot dig?

14. Jo, I hafven sagt: »Förgäfvess är att tjäna Gud, och hvartill gagnar det, att vi hålla hans bud, och att vi gå i sorgkläder för Herren Zebaots skull?

Mik. 6: 8. Job 21: 15.

15. Och därför prisa vi nu de trotsiga såsom sälla. De ogudaktige

växa till, och de försöka Gud och gå frie.»

16. Då talade med hvarandra de som fruktade Herren; och Herren gaf akt därpå och hörde, och en minnesbok vardt skriven inför hans ansikte för dem som fruktade Herren och som tänkte på hans namn.

Ps. 139: 16.

17. Och på den dagen, som jag skall göra, skola de vara min egendom, säger Herren Zebaot, och jag skall skona dem såsom en man skonar sin son, som tjänar honom.

2 Mos. 19: 5. Tit. 2: 14. 1 Petr. 2: 9.

18. Och I skolen ännu en gång få se hvilken skillnad det är emellan den rättfärdige och den ogudaktige, emellan den som tjänar Gud och den som icke tjänar honom.

4 Kapitlet.

Herrens tillkommelses dag.

Ty si, en dag kommer, brinnande såsom en ugn, då alla stolte och alla ogudaktige blifva till halm, och den dag som kommer skall antända dem, säger Herren Zebaot, så att den ej skall lämna dem rot eller kvist kvar.

Ob. v. 18.

2. Men för eder, som frukten mitt namn, skall rättfärdighetens sol uppgå med salighet under sina vingar, och I skolen gå ut och springa såsom gödda kalffvar;

Luk. 1: 78.

3. och I skolen nedtrampa de ogudaktiga; ty de skola vara aska under edra fotblad på den dagen, som jag skall göra, säger Herren Zebaot.

4. Kommen ihåg Moses, min tjänares, lag, hvilken jag böd honom på Horeb för hela Israel till stadgar och rätter!

2 Mos. 20: 1 f. 5 Mos. 6: 3. Ebr. 3: 5.

5. Si, jag skall sända eder Elia, profeten, förrän Herrens dag kommer, den stora och förskräckliga.

Matt. 11: 14. 17: 11. Mark. 9: 12, 13. Luk. 1: 17.

6. Och han skall vända fädernas hjärta till barnen och barnens hjärta till deras fäder, att jag icke måtte komma och slå jorden med spillgifning.

* 5 Mos. 27: 15 f.